

Arrest

nr. 143 177 van 14 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DERONNE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 2 juli 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde datum ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie [J. J.], bestuursassistent wordt aan de persoon die verklaart zich [K., Y.] te noemen, geboren te ??? op 30.03.1985, en welke verklaart van Algerije nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;
- 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.
- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid
- artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal

PV nr K055L5 007181/2013 van de politie van PZ MIRA

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem/haar betekend werd op 14/07/2012.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“De administratieve beslissingen worden krachtens art. 62 Vreemdelingenwet met redenen omkleed.

Verzoeker moet het grondgebied onmiddellijk verlaten, maar dient wel te verschijnen in september voor de correctionele rechtbank te Kortrijk.

In artikel 2 en 3 van voormelde wet van 1991 wordt bepaald dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk dienen gemotiveerd te worden en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Het doel van de (formele) motiveringsplicht ligt er net in om de betrokkene duidelijkheid te bieden over de motivatie en redenering achter de beslissing in kwestie:

“De formele motiveringsplicht strekt ertoe om de bestuurde een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij, ten aanzien van die motieven, in staat is om met kennis van zaken voor zijn rechten op te komen(R.v.St. (12e k.) nr. 164.445, 7 november 2006, NjW2007, afl. 173, 933, noot LUST, S. – [...])

Het schrijven dd. 02 juli 2013 omvat dus enkel een stijlfomule die bovendien geen rekening houdt met de reële gegevens van de situatie.

De beslissing gaat integraal tegen de oproeping om te verschijnen voor de correctionele rechtbank in.”

2.1.2.1. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing

op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298). Zelfs indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dient bovendien te worden opgemerkt dat dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821). Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.1.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij zijn beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening houdt met de reële gegevens die zijn zaak kenmerken. Zo stelt hij dat de beslissing integraal ingaat tegen de oproeping om te verschijnen voor de correctionele rechtbank. Uit het door verzoeker in dit verband bijgevoegde stuk blijkt evenwel dat het bevel tot dagvaarding dateert van 3 juli 2013. De Raad benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Er kan niet worden vastgesteld dat verweerder bij het nemen van de thans bestreden beslissing rekening kon houden met, of diende motiveren omtrent, gegevens of feiten die zich pas nadien voordeden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid ook overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395).

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.1.2.3. De Raad kan verder ook slechts vaststellen dat verweerder op grond van artikel 7, eerste lid, 1° en 12° van de Vreemdelingenwet in beginsel beschikt over een gebonden bevoegdheid om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten indien hij vaststelt dat een vreemdeling in het Rijk verblijft zonder te zijn gemachtigd of toegelaten tot een verblijf in het Rijk van meer dan drie maanden of om er zich te vestigen en indien deze hetzij geen houder is van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten hetzij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is. Verzoeker betwist niet dat hij zich in deze situaties bevindt. Er blijkt niet dat een bevel tot dagvaarding hieraan afbreuk vermag te doen. Louter ten overvloede merkt de Raad daarnaast ook nog op dat verzoeker voor de rechtbank diende te verschijnen op 11 september 2013, waardoor evenmin nog kan worden ingezien welk actueel belang hij heeft bij zijn grief.

2.1.2.4. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij stelt als volgt:

“Aangezien verzoeker het grondgebied onmiddellijk moet verlaten, kan hij zoals reeds eerder gesteld niet aanwezig zijn op de zitting van de Correctionele Rechtbank te Kortrijk.

U kan toch niet verwachten dat verzoeker uit Algerije terugkomt en hoge kosten maakt, die hij niet kan betalen, om niet bij verstek te worden veroordeeld.

Het is duidelijk dat artikel 6 EVRM geschonden werd, in het bijzonder artikel 6, lid 3, b en c EVRM:

“ Artikel 6

3. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten:

b. te beschikken over de tijd en faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging;
c. zich zelf te verdedigen of daarbij de bij stand te hebben van een raadsman naar eigen keuze of indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen; "[...]".

2.2.2. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de schending aanvoert van artikel 6 van het EVRM, merkt de Raad op dat deze verdragsbepaling volgens vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, daar er geen uitspraak wordt gedaan over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolgning (RvS 13 december 2011, nr. 216.838). Een schending van artikel 6 van het EVRM kan dan ook niet dienstig worden ingeroepen. Het tweede middel kan aldus evenmin worden aangenomen.

2.3. Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het beroep

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS